

Byla C-517/23

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2023 m. rugpjūčio 10 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Bundesgerichtshof (Vokietija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. liepos 13 d.

Atsakovė ir apeliantė:

Apothekerkammer Nordrhein

Ieškovė ir kita apeliacinio proceso šalis:

DocMorris NV

Pagrindinės bylos dalykas

Direktyvos 2001/83/EB išaiškinimas, turint mintyje klausimą, kokia apimtimi į šios direktyvos taikymo sritį patenka visame vaistinės produktų asortimente esančių receptinių vaistų reklama

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Sąjungos teisės išaiškinimas, SESV 267 straipsnis, visų pirma

2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001, p. 67; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 69), su pakeitimais, padarytais 2022 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2022/642 (toliau – Direktyva 2001/83)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar reklamai, kuria skatinama įsigyti visame vaistinės produktų asortimente esančių receptinių vaistų, taikomos Direktyvos 2001/83 nuostatos dėl vaistų reklamos (VIII ir VIIIa antraštinės dalys, 86–100 straipsniai)?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar su Direktyvos 2001/83 VIII antraštinės dalies nuostatomis, visų pirma su 87 straipsnio 3 dalimi, suderinama tai, kad nacionalinė nuostata (šiuo atveju HWG 7 straipsnio 1 dalies 2 punkto a papunktis) aiškinama taip, kad pagal ją draudžiama viso kitoje valstybėje narėje įsisteigusios užsakomosios prekybos paštu vaistinės receptinių vaistų asortimento reklama siūlant reklamines dovanas – kuponus, turinčius piniginę vertę arba suteikiančius procentinę nuolaidą vėliau perkant kitus produktus?

3. Be to, jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar su Direktyvos 2001/83 VIII antraštinės dalies nuostatomis, visų pirma su 87 straipsnio 3 dalimi, suderinama tai, kad nacionalinė nuostata (šiuo atveju HWG 7 straipsnio 1 dalies 2 punkto a papunktis) aiškinama taip, kad pagal ją leidžiama viso kitoje valstybėje narėje įsisteigusios užsakomosios prekybos paštu vaistinės receptinių vaistų asortimento reklama siūlant reklamines dovanas – tiesiogines nuolaidas ir mokėjimus?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

SESV, visų pirma 34 straipsnis

Direktyva 2001/83, visų pirma VIII ir VIIIa antraštinės dalys (86–100 straipsniai), 87 straipsnio 3 dalis ir 88 straipsnio 1 dalies a punktas

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Gesetz über die Werbung auf dem Gebiete des Heilwesens, (Heilmittelwerbegesetz) (Reklamos medicinos srityje įstatymas (Vaistinių preparatų reklamos įstatymas), toliau – HWG)

Zivilprozessordnung (Civilinio proceso kodeksas, toliau – ZPO)

Glaustas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

1. Ieškovė yra Nyderlanduose įsteigta užsakomosios prekybos paštu vaistinė, paštu tiekianti nereceptinius ir receptinius vaistus galutiniams klientams Vokietijoje.
2. Atsakovė yra Šiaurės Reino apygardos vaistininkų profesinė atstovybė.

- 3 Nuo 2012 m. ieškovė reklamavo įvairias nuolaidų kampanijas, kurių metu perkant receptinius vaistus klientams buvo žadama nauda – nuolaida grynaisiais pinigais, kuponas, įskaitomas perkant kitą vaistą, viešbučio kuponas arba metinė narystė automobilių klube.
- 4 Atsakovė mano, kad šiomis reklamos priemonėmis pažeidžiamas privalomas receptinių vaistų kainų reguliavimas pagal farmacijos teisę, todėl 2013–2015 m. dėl ieškovės buvo priimti penki laikinieji draudimai – kiek tai susiję su skundo dėl teisės klausimų procesu (*Revision*) – ir kiekvienas iš jų buvo tinkamai įvykdytas.
- 5 2013 m. gegužės 8 d. (bylos Nr. 84 O 90/13), 2014 m. lapkričio 4 d. (bylos Nr. 84 O 208/14) ir 2013 m. rugsėjo 26 d. (bylos Nr. 84 O 220/13) atsakovei išduotas *Landgericht Köln* (Kelno apygardos teismas) laikinasis draudimas skelbti ieškovės reklamą. Kiekvienas iš šių trijų draudimų buvo tinkamai įvykdytas. 2013 m. gegužės 8 d. ir 2014 m. lapkričio 4 d. laikinuosius draudimus Kelno apygardos teismas panaikino dviem 2017 m. kovo 22 d. sprendimais.
- 6 2013 m. lapkričio 5 d. atsakovei išduotas Kelno apygardos teismo laikinasis draudimas (bylos Nr. 84 O 256/13) (jis įvykdytas 2014 m. sausio 21 d.) dėl ieškovės reklamos, kurioje nurodyta:

„Atsisiųskite receptinių vaistų receptą dabar! <...> Deja, negalime padėti Jums išvengti kelionės iki pašto dėžutės. Vis dėlto, kompensuosime kelionės autobusu ir traukiniu išlaidas – naujiems klientams suteiksime 10 EUR: gavę Jūsų receptą šią sumą iš karto išskaičiuosime iš Jūsų mokėtinos sumos“,

ir pagal kurią nuolaida buvo taikoma ne mažesnės kaip 50 EUR vertės receptinių vaistų užsakymams. Kelno apygardos teismas 2017 m. kovo 22 d. sprendimu šį laikinąjį draudimą panaikino.
- 7 2015 m. rugsėjo 29 d. atsakovei išduotas Kelno apygardos teismo laikinasis draudimas (bylos Nr. 81 O 82/15) (jis įvykdytas 2016 m. gegužės 26 d.) dėl ieškovės reklamos, kurioje nurodyta:

„5 EUR kuponas kitam receptinių vaistų užsakymui“,

ir pagal kurią minėta suma bus tiesiogiai išskaičiuota iš mokėtinos sumos. Kelno apygardos teismas 2017 m. kovo 21 d. sprendimu šį laikinąjį draudimą panaikino.
- 8 Kiekvienu minėtu atveju laikinasis draudimas panaikintas dėl pasikeitusių aplinkybių, atsižvelgiant į 2016 m. spalio 19 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismas) sprendimą *Deutsche Parkinson Vereinigung* (C-148/15, EU:C:2016:776).
- 9 Vykdamas kai kuriuos laikinuosius draudimus, atsakovės prašymu ieškovei buvo paskirtos didelės administracinės baudos.

- 10 Ieškovė reikalauja, kad atsakovė atlygintų nuostolius, nes laikinieji draudimai nuo pat pradžių buvo nepagrįsti.
- 11 *Landgericht* (apygardos teismas) ieškinį atmetė. Ieškovė apeliaciniu skundu iš esmės prašė priteisti iš atsakovės ne mažesnę kaip 18 476 648,12 EUR sumą ir palūkanas ir pripažinti, kad atsakovė yra atsakinga už bet kokius kitus nuostolius.
- 12 Skundu dėl teisės klausimų (*Revision*) atsakovė siekia, kad visas ieškinys būtų atmestas.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 13 Pagal ZPO 945 straipsnį šalis, kuriai išduotas iš pat pradžių nepagrįstas laikinasis draudimas, privalo atlyginti nuostolius, kuriuos dėl jo vykdymo patyrė kita šalis.
- 14 Jei taikoma Vokietijos vaistų reklamos teisė – šiuo atveju HWG 7 straipsnio 1 dalis – trys iš penkių reklamos priemonių, uždraustų laikiniais draudimais, yra neteisėtos. Tai susiję su reklamos priemonėmis, dėl kurių laikinieji draudimai priimti 2013 m. gegužės 8 d. (bylos Nr. 84 O 90/13), 2013 m. rugsėjo 26 d. (bylos Nr. 84 O 220/13) ir 2014 m. lapkričio 4 d. (bylos Nr. 84 O 208/14). Dėl šių trijų draudimų reikalavimas atlyginti žalą pagal ZPO 945 straipsnį negali būti nagrinėjamas.
- 15 Apeliacinis teismas teisingai nusprendė, kad vaistų kainų nustatymo sistema negalima remtis ieškovės nenaudai, nes pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją vienodų pardavimo kainų nustatymas, numatytas Vokietijos teisės aktuose, labiau kenkia ne Vokietijos Federacinėje Respublikoje, o kitose valstybėse narėse įsteigtoms vaistinėms nei toms, kurios įsteigtos Vokietijos teritorijoje, ir tai gali labiau trukdyti prekių iš kitų valstybių narių patekimui į rinką nei nacionalinių prekių patekimui, o tai yra SESV 34 straipsnio pažeidimas (2016 m. spalio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Deutsche Parkinson Vereinigung*, C-148/15, EU:C:2016:776, 26 ir 27 punktai).
- 16 Pagal HWG 7 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio pirmą dalį draudžiama siūlyti, skelbti apie naudą ar kitokias reklamines dovanas (prekes ar paslaugas), jas suteikti arba, būnant sveikatos priežiūros specialistu, jas priimti, išskyrus vieną iš HWG 7 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio antroje dalyje reglamentuojamų išimtinių atvejų. Draudimas netaikomas nedidelės vertės smulkiems daiktams ir dovanoms ar reklaminėms dovanoms, kurių vertė apskaičiuojama tam tikra pinigų suma arba tam tikru būdu. Vis dėlto, atsižvelgiant į abi išimtis, nauda ir reklaminės dovanos už vaistus draudžiamos, kai jos suteikiamos pažeidžiant kainodaros taisykles, taikomas remiantis Vaistų įstatymu.
- 17 Šiuo atveju vertintinos premijos ir kuponai yra reklaminės dovanos, kaip tai suprantama pagal HWG 7 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį, bet ne mažos vertės smulkūs daiktai. Be to, tai tik iš dalies yra nauda arba reklaminės dovanos, kurios suteikiamos tam tikra pinigų suma arba tam tikru būdu apskaičiuojamos pagal

HWG 7 straipsnio 1 dalies 2 punkto a papunkčio nuostatą dėl išimties ir todėl yra leistinos.

- 18 2013 m. lapkričio 5 d. (bylos Nr. 84 O 256/13) ir 2015 m. rugsėjo 29 d. (bylos Nr. 81 O 82/15) laikinuosiuose draudimuose nurodyta nauda ar reklaminės dovanos yra leistinos.
- 19 Skunde dėl teisės klausimų (*Revision*) nepagrįstai ginčijamas Apeliacinio teismo vertinimas, kad tie du minėti laikinieji draudimai iš pradžių buvo nepagrįsti.
- 20 Abiem atvejais tai yra pagal HWG 7 straipsnio 1 dalies 2 punkto a papunktį leidžiamos grynųjų pinigų nuolaidos, kuriomis tiesiogiai sumažinama užsakymo sąskaitoje faktūroje nurodyta mokėtina suma. Jomis iš tiesų pažeidžiama HWG 7 straipsnio 1 dalies 2 punkto antroji sakinio dalis, nes jos suteikiamos pažeidžiant kainodaros taisykles, taikomas remiantis Vaistų įstatymu. Nagrinėjami vaistai yra receptiniai vaistai, kuriems taikomos nustatytos vaistų kainos. Grynųjų pinigų nuolaidos, kuria tiesiogiai sumažinama mokėtina suma užsakymo sąskaitoje faktūroje, suteikimu nesilaikoma nustatytos vaistų kainos. Vis dėlto Apeliacinis teismas teisingai nusprendė, kad šia vaistų kainų nustatymo sistema negalima remtis ieškovės nenaudai.
- 21 Skundo dėl teisės klausimų (*Revision*) baigtis priklauso nuo Sąjungos teisės – šiuo atveju Direktyvos 2001/83 – išaiškinimo. Šiame ginče Sąjungos teisės klausimai, kuriuos reikia išaiškinti, kyla taikant HWG 7 straipsnį.
- 22 Vaistinių preparatų reklamos įstatymo nuostatos dėl vaistų reklamos turi būti aiškinamos pagal Sąjungos teisę, atsižvelgiant į Direktyvos 2001/83 nuostatas. Šios direktyvos taikymo srityje vaistų reklama buvo visiškai suderinta (2007 m. lapkričio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Gintec*, C-374/05, EU:C:2007:654, 20–39 punktai).

Dėl pirmojo prejudicinio klausimo

- 23 Pirmuoju prejudiciniu klausimu siekiama išsiaiškinti, ar šioje byloje nagrinėjamai visame vaistinės produktų asortimente esančių receptinių vaistų įsigijimo reklamai taikomos Direktyvoje 2001/83 (VIII ir VIIIa antraštinės dalys, 86–100 straipsniai) nustatytos vaistų reklamos nuostatos.
- 24 Ginčijama reklama yra susijusi su visame vaistinės produktų asortimente esančių neapibrėžtų vaistų įsigijimu, o atsakovės pateiktų kaltinimų objektas – joje esanti receptinių vaistų reklama.
- 25 Visų pirma pažymėtina, kad Teisingumo Teismas yra konstatavęs, kad Direktyvos 2001/83 VIII antraštinėje dalyje, susijusioje su vaistų reklama, reglamentuojama tam tikrų vaistų reklama (reklaminio pranešimo turinys, reklamos būdas), tačiau nereglamentuojama vaistų prekybos internetu paslaugų reklama arba viso atitinkamos vaistinės siūlomų receptinių vaistų asortimento reklama (2020 m. spalio 1 d. Sprendimo *A (Reklama ir vaistų pardavimas*

internetu), C-649/18, EU:C:2020:764, 49 ir 50 punktai ir 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *DocMorris*, C-190/20, EU:C:2021:609, 20–22 punktai).

- 26 Šiuo atveju Teisingumo Teismas nusprendė, kad, nepaisant to, kas nurodyta minėtų sprendimų 50 punkte ir 20 punkte, Direktyvos 2001/83 nuostatų, susijusių su vaistų reklama, taikymo sritis apima ne tik konkretaus vaisto reklamą (2022 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *EUROAPTIEKA*, C-530/20, EU:C:2022:1014, 51 punktas).
- 27 Iš Direktyvos 2001/83 86 straipsnio 1 dalies pažodinio, sisteminio ir teleologinio aiškinimo matyti, kad sąvoka „vaistų reklama“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, apima bet kokios formos informacijos teikimą, pirkėjų paiešką ar pasiūlymus, skatinančius tiek konkretaus vaisto, tiek neapibrėžtų vaistų skyrimą, tiekimą, pardavimą ar vartojimą (2022 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *EUROAPTIEKA*, C-530/20, EU:C:2022:1014, 47 punktas).
- 28 Gali būti, kad reklama, kurioje siūloma įsigyti receptinių vaistų, turi būti vertinama tik kaip pardavimo paslaugų reklama, kuriai pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją Direktyva 2001/83 netaikoma, o ne kaip vaistų reklama, nes tokios reklamos atveju pacientas nebegali ir nebeturi apsispręsti dėl jau išrašyto vaisto, o tik dėl vaistinės.

Dėl antrojo prejudicinio klausimo

- 29 Tuo atveju, jei nagrinėjama visame vaistinės produktų asortimente esančių receptinių vaistų reklama patenka į Direktyvos 2001/83 reklamos nuostatų taikymo sritį, kyla antrasis prejudicinis klausimas.
- 30 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar su Direktyvos 2001/83 VIII antraštinės dalies nuostatomis, visų pirma su 87 straipsnio 3 dalimi, suderinama tai, kad nacionalinė nuostata (šiuo atveju HWG 7 straipsnio 1 dalies 2 punkto a papunktis) aiškinama taip, kad pagal ją draudžiama viso kitoje valstybėje narėje įsisteigusios užsakomosios prekybos paštu vaistinės receptinių vaistų asortimento reklama siūlant reklamines dovanas – kuponus, turinčius piniginę vertę arba suteikiančius procentinę nuolaidą vėliau perkant kitus produktus.

Suderinamumas su Direktyva 2001/83

- 31 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad toks aiškinimas atitinka minėtas direktyvos nuostatas.
- 32 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Direktyvos 2001/83 87 straipsnio 3 dalis ir 90 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad šioms nuostatomis neprieštarauja nacionalinė nuostata, kuria draudžiama į visuomenei skirtą nekompensuojamųjų nereceptinių vaistų reklamą įtraukti informaciją, skatinančią pirkti vaistus, tokio pirkimo būtinybę grindžiant tų vaistų kaina, skelbiant apie specialų išpardavimą ar

nurodant, kad minėti vaistai parduodami kartu su kitais vaistais (įskaitant už mažesnę kainą) ar produktais (2022 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *EUROAPTIEKA*, C-530/20, EU:C:2022:1014, 73 punktas).

- 33 Teisingumo Teismas nurodė, kad tokie draudimai, kokie numatyti pagrindinėje byloje nagrinėjamoje nuostatoje, tiek, kiek jais užkertamas kelias skleisti reklamos elementus, skatinančius neracionalų ir perteklinį nekompensuojamųjų nereceptinių vaistų vartojimą, atitinka pagrindinį visuomenės sveikatos apsaugos tikslą (2022 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *EUROAPTIEKA*, C-530/20, EU:C:2022:1014, 69 punktas).
- 34 Šiuo aspektu svarbu priminti, kad tie draudimai skirti ne visiškai informacinio pobūdžio žinios apie tuos vaistus sklaidimui be siekio juos reklamuoti, o tokios informacijos sklaidai, kuria siekiama paskatinti pirkti šiuos vaistus, nurodant jų kainą, specialų išpardavimą ar pardavimą kartu su kitais vaistais, prireikus sumažinta kaina, arba kartu su kitais produktais (2022 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *EUROAPTIEKA*, C-530/20, EU:C:2022:1014, 70 punktas).
- 35 Šios aplinkybės turėtų būti atitinkamai taikomos visuomenei skirtai receptinių vaistų reklamai ir iš esmės taip pat kitoje valstybėje narėje įsisteigusios užsakomosios prekybos paštu vaistinės reklamai, kuri yra skirta visuomenei.

Suderinamumas su laisvu prekių judėjimu pagal SESV 34 straipsnį

- 36 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, prejudiciniame klausime nurodytas aiškinimas taip pat nepažeidžia laisvo prekių judėjimo pagal SESV 34 straipsnį.
- 37 Tam tikras prekybos sąlygas ribojančių ar draudžiančių nacionalinių nuostatų, kurios atitinka dvi sąlygas, t. y., pirma, taikomos visiems atitinkamiems ūkio subjektams, savo veiklą vykdančioms nacionalinėje teritorijoje, ir, antra, daro tokį patį teisinį ir faktinį poveikį nacionalinių produktų ir produktų iš kitų valstybių narių prekybai, taikymas produktams iš kitų valstybių narių negali tiesiogiai ar netiesiogiai, iš tikrųjų ar potencialiai apriboti valstybių narių tarpusavio prekybos. Jei šios sąlygos yra įgyvendintos, dėl tokio tipo teisės aktų taikymo produktų, kilusių iš kitos valstybės narės ir atitinkančių jos nustatytas taisykles, pardavimui neužkertamas kelias į rinką arba jis nėra labiau apribojamas, palyginti su nacionaliniams produktams taikomomis sąlygomis. Teisingumo Teismas kaip „pardavimo sąlygas reglamentuojančias nuostatas“ kvalifikavo nuostatas, kuriomis ribojamos, be kita ko, įmonės galimybės reklamuotis (2021 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *DocMorris*, C-190/20, EU:C:2021:609, 35 ir 36 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).
- 38 Prašyme priimti prejudicinį sprendimą aprašyta nacionalinė nuostata yra nuostata, kuri taikoma visoms vaistinėms, prekiaujančioms vaistais Vokietijoje, neatsižvelgiant į tai, ar jos yra įsteigtos Vokietijoje, ar kitoje valstybėje narėje,

todėl daro tokį patį teisinį ir faktinį poveikį tiek nacionalinių produktų, tiek produktų iš kitų valstybių narių prekybai.

- 39 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad šis vertinimas neprieštarauja 2016 m. spalio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimui (*Deutsche Parkinson Vereinigung*, C-148/15, EU:C:2016:776).
- 40 Teisingumo Teismas Sprendime *DocMorris* dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nurodė, kad šioje byloje nagrinėjamas žaidimų reklamos draudimas, kuris taip pat grindžiamas HWG 7 straipsnio 1 dalies pirmu sakiniu, nėra susijęs su „absoliučiu kainų konkurencijos draudimu“, priešingai nei procesas, kuriuo buvo grindžiamas Sprendimas *Deutsche Parkinson Vereinigung*. Žaidimų, kuriais siekiama skatinti vaistų pardavimą, draudimas turi daug mažesnę poveikį užsakomosios prekybos paštu vaistinėms nei tame sprendime nagrinėtas visiškas draudimas konkuruoti kainomis (2021 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *DocMorris*, C-190/20, EU:C:2021:609, 44 punktas).
- 41 Šioje byloje nagrinėjamas draudimas reklamuoti kuponus, turinčius piniginę vertę ar suteikiančius procentinę nuolaidą vėlesniam kitų produktų pirkimui, taip pat negali būti laikomas visišku draudimu konkuruoti kainomis. Jis turėtų būti laikomas tik reklamos su tiesiogiai veikiančiomis kainų nuolaidomis draudimu.

Dėl trečiojo prejudicinio klausimo

- 42 Trečiuoju prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar su Direktyvos 2001/83 VIII antraštinės dalies nuostatomis, visų pirma 87 straipsnio 3 dalimi, suderinama tai, kad nacionalinė nuostata (šiuo atveju HWG 7 straipsnio 1 dalies 2 punkto a papunktis) aiškinama taip, kad pagal ją leidžiama reklamuoti visą receptinių vaistų asortimentą kitoje valstybėje narėje įsisteigusioje užsakomosios prekybos paštu vaistinėje siūlant reklamines dovanas – tiesiogines nuolaidas ir mokėjimus.
- 43 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nuomone, negalima manyti, kad receptinių vaistų reklamos su pinigine nauda draudimas yra pagrįstas pagal Direktyvos 2001/83, kurios 44 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad valstybės narės privalo uždrausti visuomenei reklamuoti receptinius vaistus, 88 straipsnio 1 dalies a punktą.
- 44 Net jei visuomenei skirta reklama, kuria, kaip ir šioje byloje ginčijamomis reklamos priemonėmis, iš esmės siekiama skatinti receptinių vaistų pardavimą, suteikiant piniginę naudą, yra vaistų reklama visuomenei, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/83 86 straipsnio 1 dalies pirmą įtrauką, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nuomone, tai nėra receptinių vaistų reklama visuomenei, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/83 88 straipsnio 1 dalies a punktą.

- 45 Direktyvos 2001/83 88 straipsnio 1 dalimi siekiama apsaugoti sveikatą, neleidžiant, kad visuomenei skirta reklama skatintų pacientus prašyti gydytojo išrašyti jiems receptinį vaistą. Kita vertus, receptinių vaistų kainų reklamos tikslas – priversti pacientą pasirinkti konkrečią vaistinę perkant jam jau paskirtą receptinį vaistą. Kainų reklama platinant receptinius vaistus yra konkurencijos elementas ir jai netaikoma Direktyvos 2001/83 88 straipsnio 1 dalis.

DARBINIS VERTINIMAS